

РЕШЕНИЕ

№ 6288

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **10331** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. Х. Ф. – гражданин на М., чрез адв. А. срещу Отказ от 04.09.2025г. за издаване на виза тип „Д“ на Завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Кралство М..

Твърди се в жалбата, че постановеният отказ е незаконосъобразен, поради противоречие с материалноправни разпоредби и съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Според жалбата, актът не е мотивиран. С него се твърди, че се засягат правото на личен и семеен живот на жалбоподателя, закрепено в чл.8 от ЕКЗПЧОС, чл.14 от същата и чл.24и ЗЧРБ. Нарушено е изискването за форма, посочени са само правни норми от ЗЧРБ, няма посочване кои от доказателствата към заявлението се смятат за неавтентични и е налице съмнение относно истинността им, още повече, че жалбоподателят има предоставен достъп до пазара на труда в РБългария за срок от 3 години, за което Дирекция „Миграция“ е уведомила Директора на дирекция „КО“ с писмо. Не без значение е обстоятелството, че заявителят е получил разрешение за работа на основание чл.24и, ал.5 от ЗЧРБ, което е приложил, като в производството за достъп до пазара на труда ДАНС е дала съгласие, а в последствие при преглед на документацията е установила несъответствия. Приложените документи, които ДАНС смята за неистински са представени от работодателя, а не от оспорващия. Отказът, според жалбата е немотивиран и издаден при неизяснена фактическа обстановка.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата по мотиви подробно изложени в нея. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът не изпраща представител.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Визата е отказана с издадения на 04.09.2025г. Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване от ЗКС на РБългария в Р., М. по заявление №RBA25001183V, връчен на заявителя М. Х. Ф. на същата дата. Като основание за отказа е посочен чл.10, ал.1, т.17, 23 и 24 от ЗЧРБ. Според изложените мотиви, анализът и поведението на чуждият гражданин сочат, че визата ще се използва не за пътуване в Република България, а за пътуване в друга европейска държава. реалната цел е трудова дейност в по-развитите европейски страни, основателни съмнения, относно автентичността на приложените документи за виза. Допълнителни бележки в стандартния формуляр не са посочени.

По преписката е приложено писмо от дирекция „Миграция“ – МВР до Директора на дирекция „К. отношения“ - МВНР, с което е уведомен че Ф. Х. има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл.24и от ЗЧРБ за срок от три години. Приложен е трудов договор, който е бланков, без попълнена дата на сключване и дата на започване изпълнението на трудовите задължения), двустранно подписан от работодателя „Интерим София“ ЕООД и Х. Ф., като е отбелязано, че влиза в сила след издаване на документа за пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Приложена е нотариално заверена декларация на Ц. Г. Б. – Б., която в качеството си на управител на „Синагрида“ ЕООД декларира, че дружеството притежава собствено жилище в [населено място] на [улица], ет.3, което ще предостави за ползване на заявителя Х. Ф.. Също са представени застраховка, самолетна резервация, свидетелство за съдимост.

Съдът е изискал становището на Дирекция „Миграция“, изразено в хода на съгласувателната процедура, като с писмо от 27.10.25г. Зам. директорът на Дирекция „Миграция“ е отговорил, че дирекцията не е участник в съгласувателната процедура, съгласно чл.19, ал.3 от Инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г.

От зам. председателя на ДА“НС“ е постъпило писмо изх. № RB 202001-001-03-М-6-3901, според което становището на Държавна агенция „Национална сигурност“, дадено в хода на съгласувателната процедура по заявлението за виза е отрицателно, изразено е в Националната визова информационна система. Приложено е класифицирано писмо рег. № RB 202001-001-03-М-6-3126/27.08.2025г., в което се излагат съображения, че заявителят и още няколко лица били с предварително подготвени документи по административната процедура, което сочело на цел за формално изпълнение на изискванията и целяло достъп до територията на страната с цел последваща миграция в друга европейска страна.

В съдебно заседание е разпитан като свидетел Е. Н. Б. – управител на „Интерим София“ ЕООД, дружеството, сключило представения трудов договор. Дава показания, че дейността на дружеството е работа на бетонов възел, който се намира в кв. Б., С.. Заявява, че са ходили в М., на място да подберат всеки един човек, защото търсят хора, които са квалифицирани за тази работа. Твърди, че познава заявителя М. Х. Ф., срещнал го е в К., с всички кандидати за работа в неговото дружество се е срещал. Имат огромен проблем с намирането на работници за тази работа в България, повечето хора, които идват са от малцинствата и отказват да подписват трудов договор, което ги затруднява. Дълго са търсили работници, пуснали са обяви, не се обаждат много хора на обявите, а тези, които идват не остават да работят дълго.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице с правен интерес. Отказът е по чл.9а,

ал.2, т.4 от ЗЧРБ – относно виза за дългосрочно пребиваване, но на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ подлежи на обжалване, тъй като лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека – правото му личен живот.

Разгледана по същество жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган и не се явява нищожен, приложени са заповеди за компетентност на ЗКС в посолството на Република България в Р.. Същият се явява незаконосъобразно издаден, поради липса на доказани по делото, изложените в него фактически основания на административния орган, мотивирали го за отказ.

С разпореждането за насрочване на делото съдът е указал на основание чл.163, ал.3 вр. с чл.170, ал.1 АПК на ответника, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочения в обжалвания акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Липсата на доказателства за наличие на фактическите основания, изложени в обстоятелствената част на Стандартния формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, води до невъзможност за преценка от страна на съда, дали правилно е бил приложен материалният закон при издаването му.

В разглеждания случай, правното основание изписано в постановения отказ е чл.10, ал.1 ЗЧРБ, конкретно: т. 17 - не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; т. 23 - е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни и т. 24 - са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешен срок за пребиваване;

Не се спори, че на чужденеца е издадено положително писмено становище по чл. 24и, ал. 12 ЗЧРБ от Агенцията по заетостта. Съгласно чл. 30, ал. 4 от НУРИВОВР, в случаите по чл. 24и, 24к, 33к и 33п от ЗЧРБ решението за издаване на виза се взема в срок от 20 календарни дни, след съгласуване с Държавна агенция "Национална сигурност". Видно от полученото по делото писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“, спрямо заявителя е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система, дадено в хода на съгласувателната процедура. Представено е и копие на обосновка в класифициран том, в която обобщено се излагат данни, че документите на заявителя и още група лица са изготвени с формална цел за достъп до територията на страната и последваща миграция.

Съгласно чл. 10а, ал.3, от ЗЧРБ когато разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението, засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи. В случай че този документ съдържа класифицирана информация, той се съставя по реда на ЗЗКИ. В случая мотивите за оспорвания отказ се съдържат в приложеното от ДАНС писмо, съдържащо класифицирана информация. В него обаче не са посочени данни или обстоятелства, които засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, а са обсъждани представените документи към заявлението, относно тяхното съдържание и дати на създаване, във връзка с трудовата заетост и дейността на работодателя.

Постановеният въз основа на отрицателното становище на ДАНС административен акт засяга правната сфера на чуждия гражданин, поради което макар издателят на оспорения акт да не разполага с възможността да контролира законосъобразността на даденото от ДАНС становище, съдът, воден от задължението за преценка на пропорционалност на наложената мярка и

гарантиране на правото на ефективна съдебна защита, следва да провери фактическите и правни основания за издаване на процесния отказ.

Доводите на ДАНС съдът преценява като хипотетични. В изразеното становище на ДАНС липсват факти, че работодателят на лицата, с които е сключен трудов договор, е съдействал на чужденци единствено с цел за заобикаляне на трудовото/миграционното законодателство. Не се сочи и че приемащото дружество извършва фиктивна дейност. При липса на конкретни убедителни данни за противоправна дейност в нарушение на визовия режим, косвените твърдения и предположения не могат да обосноват формирания отказ. Дадените в о.с.з. свидетелски показания съдът намира за логични, убедителни и непротиворечиви, поради което им дава вяра. В становището на ДАНС не е посочен нито един факт, обосноваващ извод, че визата ще се използва за пътуване в друга европейска държава, не е посочено и коя е тя. Не е ясно и за кой от представените документи съществуват съмнения, че не е автентичен и на какво се основава това съмнение.

Съобразно императивната разпоредба на чл. 21, ал. 7 от НУРИВОВР (в сила от 14.01.2025 г.) при подаване на заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване не се допускат изключения от провеждането на интервю от компетентното длъжностно лице с оглед на изясняване на действителната цел на пътуване. Т. интервю няма данни да е било проведено с апликанта, с което органът е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като съображенията, изложени от свидетеля е можело да бъдат установени още в хода на административното производство, респ. ДАНС да извърши допълнителни проверки. Доколкото същото не е сторено нарушението се явява съществено, тъй като е можело да доведе до издаване на акт с различно съдържание.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материалноправно незаконосъобразен и издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящото решение.

Жалбоподателят претендира разноски, като такива се явяват доказани само за държавна такса в размер на 10 лева, и в този размер следва да се присъдят, изчислени в евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 11-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Х. Ф. – гражданин на М., чрез адв. А. Отказ от 04.09.2025г. за издаване на виза тип „Д“ на Завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Кралство М..

ИЗПРАЩА делото като преписка на завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Кралство М., за ново произнасяне по подаденото заявление, съобразно дадените мотиви.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на М. Х. Ф. – гражданин на М. разноски по делото в размер на 5,11 евро / пет евро и единадесет цента/ платена държавна такса

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд

СЪДИЯ: